

Sprawa C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

15 kwietnia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Rajonen syd Tutrakan (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 kwietnia 2024 r.

Oskarżyciel w postępowaniu karnym:

RAJONNA PROKURATURA SILISTRA, TERITORIALNO
OTDELENIE TUTRAKAN

Oskarżony:

YE

[...]

WNIOSEK

O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE PREJUDYCJALNYM

w sprawie karnej prowadzonej z oskarżenia publicznego nr 63/2024 r.

**WNIOSEK SZCZEGÓLNY: na podstawie art. 105 regulaminu
postępowania**

przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej

[...]

Istotne fakty i okoliczności sprawy oraz przedmiot sporu

ⁱ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

I. Strony [...]:

1. **Oskarżyciel:** RAJONNA PROKURATURA [...] SILISTRA, TERITORIALNO OTDELENIE [...] TUTRAKAN [...];
2. **Oskarżony:** YE [...];
3. **Obrońca:** adw. PEYCHO YOVEV [...].

II. Przedmiot sprawy

4. Oskarżonego oskarżono o to, że – w ciągu roku od ukarania go w trybie administracyjnym, w postanowieniu o nałożeniu kary z dnia 7.3.2023 R., wydanym przez [...] [Obłastna direkcija (okręgową dyrekcję)] [Ministerstwu na wytresznite raboti (ministerstwa spraw wewnętrznych)] w mieście Silistra, które to postanowienie uprawomocniło się w dniu 4.5.2023 R., za prowadzenie pojazdu mechanicznego bez odpowiedniego prawa jazdy – popełnił taki czyn [...] w dniu 25.10.2023 R. [...], czyli o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 343c ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego, zwanego dalej „NK”).

III. Tok postępowania

5. Akt oskarżenia został wniesiony w trybie przyspieszonym.
6. Sprawa została pierwotnie wszczęta przed Rajonen syd (sądem rejonowym) [...] w mieście Tutrakan jako sprawa karna prowadzona z oskarżenia publicznego nr 246/2023 r.
7. W toku dochodzenia sądowego ustalono, że sądy krajowe wydały wobec tej osoby następujące orzeczenia:
8. **Na mocy ugody [...] zatwierdzonej przez Rajonen syd (sąd rejonowy) [...] w mieście Dułowo [...],** które to orzeczenie uprawomocniło się w dniu 2.11.2023 R., oskarżony został uznany za winnego popełnienia w dniu 22.2.2023 R. przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów (używanie fałszywego prawa jazdy), zgodnie z art. 316 w związku z art. 308 ust. 1 NK. Oskarżony został skazany na karę 18 miesięcy „pozbawienia wolności”, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 66 ust. 1 NK.
9. **Na mocy ugody [...] zatwierdzonej przez Rajonen syd (sąd rejonowy) w mieście Ełchowo [...],** które to orzeczenie uprawomocniło się w dniu 7.12.2023 R., oskarżony został uznany za winnego popełnienia w dniu 25.2.2022 R. innego przestępstwa, o którym mowa w art. 343c ust. 2 NK (zob. pkt 4). Oskarżony został skazany na karę 10 miesięcy „pozbawienia wolności”, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 66 ust. 1 NK, a także na karę grzywny [...].

10. **Na mocy ugody [...] zatwierdzonej przez Rajonen syd (sąd rejonowy) [...] w mieście Elchowo [...]**, które to orzeczenie uprawomocniło się w dniu 19.1.2024 R., oskarżony został uznany za winnego popełnienia w dniu 25.5.2022 R. ponownie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów (używanie fałszywego prawa jazdy), zgodnie z art. 316 w związku z art. 308 ust. 1 NK. Oskarżony został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy „pozbawienia wolności”, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 66 ust. 1 NK.

11. W trakcie dochodzenia sądowego sąd ustalił na podstawie informacji z europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), że oskarżony został również skazany za granicą.

12. **W wyroku [...] Tribunal de police (sądu karnego pierwszej instancji) – Vilvoore, Królestwo Belgii [...]**, który uprawomocnił się w dniu 3.1.2022 R., oskarżony został uznany za winnego popełnienia trzech czynów w dniu 14.6.2020 R. w [...] Zaventem, Królestwo Belgii, stanowiących „przestępstwo przeciwko ruchowi drogowemu”, zgodnie z prawem belgijskim [...]:

12.1. [...] prowadził pojazd mechaniczny [...] lub [...] dopuścił do prowadzenia pojazdu mechanicznego [...], bez ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego, [...] [art. 1, art. 2 ust. 1, art. 20, art. 22 ust. 1, art. 24, 28 i 29 Zakon za zadyżitelnata zastrachowka „Graždanska otgownost” za motorni prewozni sredstva ot 21 noemwri 1989 g. (ustawy z dnia 21 listopada 1989 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych)];

12.2. [...] prowadził pojazd, który nie był zarejestrowany lub na którym nie umieszczono tablicy rejestracyjnej wydanej w momencie rejestracji (art. 2 ust. 1 dekretu królewskiego z dnia 20 lipca 2001 r., art. 29 § 1 ust. 3, art. 38, § 1.3 ustawy o policji drogowej – królewski dekret koordynacyjny z dnia 16 marca 1968 r.);

12.3. w charakterze kierowcy pojazdu [...] przy użyciu przenośnego telefonu, który trzymał w ręku, gdy pojazd nie znajdował się na postoju lub parkingu (art. 8.4 dekretu królewskiego z dnia 1 grudnia 1975 r., zawierającego ogólne rozporządzenie w sprawie policji drogowej i korzystania z dróg publicznych; art. 29 § 1 ust. 3 oraz art. 38, § 1.3 ustawy o policji drogowej – królewski dekret koordynacyjny z dnia 16 marca 1968 r.);

12.4. pod przykryciem belgijskiego numeru rejestracyjnego [...] dopuścił do tego, by pojazd podlegający kontroli technicznej [...] znajdował się na drodze publicznej, bez [...] ważnego zaświadczenia o przeprowadzeniu kontroli technicznej, odpowiedniej winiety kontroli technicznej oraz [...] protokołu identyfikacyjnego, karty technicznej lub [innego] dokumentu [...], o ile dokumenty te są wymagane [art. 24 ust. 1, art. 26 i 81 dekretu królewskiego z dnia 15 marca 1968 r., zawierającego przepisy ogólne w sprawie wymagań

technicznych w zakresie bezpieczeństwa, którym muszą odpowiadać pojazdy silnikowe, ich przyczepy oraz ich części i akcesoria, art. 4 Zakon za technischeskite iziskwanija, na koito trjabwa da otgowarja wsjako suchopytno preworno sredstvo, negowite czasti i akseoari za bezopasnost (ustawy o wymaganiach technicznych, jakim musi odpowiadać każdy pojazd lądowy, jego części i akcesoria zabezpieczające) z dnia 21 czerwca 1985 r.].

13. Za popełnienie tych czynów wymierzono mu następujące kary:

13.1. za popełnienie czynów, o których mowa w pkt 12.1. i 12.2:

13.1.1. karę grzywny w wysokości 800,00 EUR, [...] [sposób ustalenia grzywny]; w przypadku nieuiszczenia tej grzywny w ustawowym terminie, [...] zostanie ona zastąpiona karą „Zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych” przez okres 30 dni;

13.1.2. „Pozbawienie prawa prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych” przez okres 1 miesiąca.

13.2. za popełnienie czynu, o którym mowa w pkt 12.3:

13.2.1. karę grzywny w wysokości 200,00 EUR [...] [sposób ustalenia grzywny]; w przypadku nieuiszczenia tej grzywny w ustawowym terminie, [...] zostanie ona zastąpiona karą „Zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych” przez okres 30 dni;

13.2.2. „Pozbawienie prawa prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych” przez okres 15 dni.

13.3. za popełnienie czynu, o którym mowa w pkt 12.4: karę „grzywny” w wysokości 200,00 EUR [...] [sposób ustalenia grzywny]; w przypadku nieuiszczenia tej grzywny w ustawowym terminie, [...] zostanie ona zastąpiona karą „Pozbawienia wolności” przez okres 3 dni.

14. W wyroku [...] Amtsgericht Prüm (sądu rejonowego w mieście Prüm), Republika Federalna Niemiec [...], który uprawomocnił się w dniu 16.9.2023 R., oskarżony został uznany za winnego tego, że w dniu 30.6.2023 R. prowadził pojazd bez prawa jazdy lub po pozbawieniu go uprawnień do kierowania pojazdami [...] Przepisy prawne: StVG § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2

15. Nałożono na niego karę „grzywny” w wysokości 50 EUR.

16. Oskarżony przyznał się do winy, a postępowanie toczyło się w trybie uproszczonym.

17. Skład orzekający rozpatrujący sprawę karną prowadzoną z oskarżenia publicznego nr 246/2023 r. [...], [...] wziął pod uwagę wydane wcześniejsze

wyroki, a także wyrok [...] [z dnia] 15.12.2023 R. [...] uznał oskarżonego za winnego i [...] wymierzył mu kary „pozbawienia wolności” i „grzywny”.

18. Wyrok został uchylony przez Okryžen syd (sąd okręgowy) [...] w mieście Silistra [...], a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania przez inny skład orzekający sądu, z poleceniem zbadania, czy kary orzeczone przez sąd belgijski wywołały skutki prawne.

19. Przekazana [sprawa] została wszczęta przed Rajonen syd [...] Tutrakan pod nowym numerem, jako sprawa karna prowadzona z oskarżenia publicznego nr 63/2024 r.

20. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżony powtórnie przyznał się do winy (w pełni potwierdził fakty wskazane w części aktu oskarżenia dotyczącej okoliczności faktycznych, zgadzając się na nieprzeprowadzanie dowodów w odniesieniu do tych faktów), a postępowanie toczy się obecnie w trybie uproszczonym. W związku z tym sąd odsyłający w obecnym składzie uznał, że wykładnia przepisu prawa Unii Europejskiej w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych ma znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ uznanie skutków prawnych zarówno wyroku sądu belgijskiego, jak i wyroku sądu niemieckiego wywarłoby wpływ na karę, która mogłaby zostać wymierzona oskarżonemu.

Mające zastosowanie przepisy prawa krajowego i orzecznictwo krajowe

21. Nakazatelen kodeks

„Artykuł 8. [...]

(2) Prawomocny wyrok skazujący wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w odniesieniu do czynu, który stanowi przestępstwo zgodnie z bułgarskim Nakazatelen kodeks, uwzględnia się w każdym postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko tej samej osobie w Republice Bułgarii.

[...]

Artykuł 66. (1) Gdy sąd wymierza karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą trzech lat, może zawiesić wykonanie wymierzonej kary na okres od trzech do pięciu lat, jeśli osoba nie była skazana na karę pozbawienia wolności za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego i jeśli sąd uzna, że dla osiągnięcia celów kary, a przede wszystkim dla poprawy skazanego, odbycie kary nie jest konieczne.

[...]

Artykuł 78a. (1) Sąd zwalnia osobę pełnoletnią z odpowiedzialności karnej i wymierza jej karę pieniężną w wysokości od tysiąca do pięciu tysięcy BGN, gdy równocześnie są spełnione następujące warunki:

a) (zmiana – DW nr 86 z 2005 r., w mocy od dnia 29.4.2006 R.) przestępstwo podlega karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający trzech lat lub innej łagodniejszej karze, jeżeli popełniono je umyślnie, lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający pięciu lat lub innej łagodniejszej karze, jeżeli popełniono je nieumyślnie;

b) sprawca nie był skazany za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego i nie był zwolniony z odpowiedzialności karnej w trybie tego rozdziału;

c) wyrządzone przestępstwem szkody majątkowe zostały naprawione.

[...]

„Artykuł 343c. (Nowy – DW, nr 50 z 1995 r.) (1) (Zmien. – DW, nr 74 z 2015 r.) Kto kieruje pojazdem mechanicznym w okresie odbywania kary pozbawienia prawa do kierowania pojazdem mechanicznym, po ukaraniu za ten sam czyn w trybie administracyjnym, podlega karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający trzech lat i grzywnie w wysokości od dwustu do tysiąca lewów.

(2) (Zmien. – DW, [nr] 74 z 2015 r.) Kto w ciągu roku od ukarania go w trybie administracyjnym za prowadzenie pojazdu mechanicznego bez odpowiedniego prawa jazdy popełnia taki czyn, podlega karze pozbawienia wolności od roku do trzech lat i grzywnie od pięciuset do tysiąca dwustu lewów.

[...]

Artykuł 345. (1) Kto używa tablicy rejestracyjnej wydanej dla innego pojazdu mechanicznego lub tablicy rejestracyjnej niewydanej przez odpowiednie organy, podlega karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający jednego roku lub grzywnie w wysokości od pięciuset do tysiąca lewów.

(2) Karze, o której mowa w ust. 1, podlega również ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny, który nie jest zarejestrowany w odpowiednim trybie”.

22. Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeks postępowania karnego)

„Artykuł 247. (1) Postępowanie przed sądem pierwszej instancji wszczyna się:

1. na podstawie aktu oskarżenia oraz
2. [...] na wniosek pokrzywdzonego przestępstwem”.

23. Naredba nr 8 ot 26 fewruari 2008 g. za funkciite i organizacijata na dejnostta na bjurata za sydimost (rozporządzenie nr 8 z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie funkcji i organizacji działalności biur rejestrów karnych)

„Artykuł 40. (1) Wszystkie wyroki skazujące i kary administracyjne nałożone na podstawie art. 78a NK są wpisywane do rejestru karnego”.

Przepis lub akt, którego wykładni dotyczy wniosek

24. Artykuł 3 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej:

„1. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych – w zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące, oraz by wiązały się z nimi skutki prawne równoważne skutkom wiążącym się z uprzednimi krajowymi wyrokami skazującymi”.

25. Artykuł 2 lit. a) decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji:

„a) »wyrok skazujący« oznacza każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego”.

Powody, dla których sąd uważa, że orzeczenie wydane w trybie prejudycjalnym ma znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy

26. Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania został popełniony w dniu 25.10.2023 R., po uprawomocnieniu się wyroków sądu belgijskiego i sądu niemieckiego. Z tego powodu wyroki tych sądów należy zakwalifikować jako „uprzednie [wcześniejsze] wyroki skazujące” w rozumieniu art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW.

27. Zarzut w niniejszym postępowaniu został postawiony [...] na podstawie art. 343c ust. 2 NK, w którym przewidziano karę „pozbawienia wolności” na okres od roku do trzech lat oraz karę „grzywny”.

28. W przypadku tego przestępstwa zasadniczo możliwe jest zwolnienie oskarżonego z odpowiedzialności karnej wraz z nałożeniem kary administracyjnej na podstawie art. 78a NK, jednakże wyłącznie wtedy, gdy oskarżony, zgodnie z art. 78a ust. 1 lit. b), nie był skazany za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego. W przypadku tego przestępstwa możliwe jest również zawieszenie wykonania kary „pozbawienia wolności” na podstawie art. 66 ust. 1 NK (to jest gdy kara ta nie jest faktycznie wykonywana), lecz wyłącznie wtedy, gdy osoba ta nie została skazana na „karę pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego”.

29. W konsekwencji uwzględnienie zagranicznych wyroków skazujących będzie miało wpływ na wymiar kary w sprawie, o ile taka kara zostanie orzeczona.

30. [...]

IV. Czy wyroki sądów zagranicznych powinny być kwalifikowane jako wyroki skazujące za „przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego”?

31. Artykuł 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW stanowi, że każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych.

32. Zgodnie z art. 2 [decyzji ramowej] „wyrok skazujący” oznacza każde prawomocne orzeczenie sądu właściwego w sprawach karnych uznające daną osobę za winną popełnienia przestępstwa.

33. Należy stwierdzić, że chodzi tu o błąd w tłumaczeniu bułgarskim, ponieważ pojęcie „wyroku skazującego” zostało zdefiniowane w art. 2 lit. a) decyzji ramowej 2009/315/WSiSW [...] jako „[...] prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem czynu karalnego¹, o ile taki rodzaj orzeczeń podlega wpisowi do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego”. W innych wersjach językowych tłumaczeń [decyzji ramowych] posłużono się jednym i tym samym terminem. Na przykład w niemieckiej wersji językowej posłużono się terminem „Straftat”, a odpowiednio w niderlandzkiej wersji językowej – terminem „strafbaar feit”. Z tego powodu należy przyjąć, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW należy wziąć pod uwagę wydane wyroki dotyczące „czynów karalnych”, a nie „przestępstw”, ponieważ to drugie pojęcie jest węższe w prawie bułgarskim (zob. pkt 39).

34. Różne systemy prawne wprowadzają jednak różne klasyfikacje czynów karalnych. [...]

35. W prawie niemieckim posłużono się dwustopniową kwalifikacją czynów karalnych – „Verbrechen” i „Vergehen” – § 12 Strafgesetzbuch:

„Verbrechen und Vergehen

(1) Verbrechen sind rechtswidrige Taten, die im Mindestmaß mit Freiheitsstrafe von einem Jahr oder darüber bedroht sind.

¹ Podkreślone przez autora

(2) *Vergehen sind rechtswidrige Taten, die im Mindestmaß mit einer geringeren Freiheitsstrafe oder die mit Geldstrafe bedroht sind*”.

36. W prawie belgijskim wprowadzono odpowiednio trójstopniowy system czynów karalnych – „Overtreding”, „Wanbedrijf”, „Misdadaad” – (Artykuł 1 Strafwetboek):

„Artikel 1. Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een criminele straf, is een misdaad.

Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een correctionele straf, is een wanbedrijf.

Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een politiestraf, is een overtreding”.

37. W prawie bułgarskim wprowadzono dwustopniowy system czynów karalnych:

37.1. przestępstwa, oraz

37.2. wykroczenia administracyjne.

38. Wykroczenia administracyjne co do zasady nie są wpisywane w rejestrze karnym, w związku z czym nie powinny być kwalifikowane jako „czyny karalne” w rozumieniu art. 2 lit. a) decyzji ramowej 2009/315/WSiSW.

39. Zgodnie z art. 40 ust. 1 naredba (rozporządzenia) nr 8 z dnia 26 lutego 2008 r. [...] w rejestrze karnym wpisuje się jednak nie tylko wyroki skazujące za popełnienie przestępstw, lecz również kary nałożone za popełnione wykroczenia administracyjne, zgodnie z art. 78a NK. W ramach postępowania, o którym mowa w art. 78a NK, sprawca zostaje uznany za winnego popełnienia przestępstwa określonego w NK, lecz zwalnia się go z odpowiedzialności karnej, wymierzając mu karę administracyjną, której skutki różnią się od skutków kary wymierzonej osobie skazanej za popełnienie przestępstwa.

40. Dodatkowy podział został wprowadzony przez bułgarskiego ustawodawcę w odniesieniu do przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego i z oskarżenia prywatnego. Zgodnie z art. 247 NPK przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego to takie [...], co do których popełnienia oskarżycielem jest prokurator, a przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego to takie, co do których postępowanie karne wszczyna się na podstawie skargi pokrzywdzonego wniesionej do sądu (w tych sprawach to pokrzywdzony ma status oskarżyciela).

41. W tej sytuacji w żaden sposób na podstawie informacji dostarczonych z ECRIS nie jest możliwe ustalenie – w pierwszej kolejności – do której kategorii czynów karalnych, zgodnie z klasyfikacją określoną w prawie niemieckim i belgijskim, należą czyny wskazane we wcześniejszych wyrokach skazujących.

42. W związku z tym nie można ustalić, czy czyny, za których popełnienie oskarżony został skazany przez sądy zagraniczne, powinny być traktowane w ramach uznania wyroków jako wykroczenia administracyjne, czy też jako przestępstwa w rozumieniu prawa bułgarskiego. Jeśli są one traktowane jako przestępstwa, nie można ocenić, czy należy je traktować jako przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego, czy też przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego.

43. Gdyby uznać, że uwzględnienie przestępstw w raporcie ECRIS nadaje równoważny skutek aktom wpisanym w ECRIS, zgodnie z prawem bułgarskim, to sąd będzie zobowiązany do przyjęcia, że wyroki skazujące sądu belgijskiego [...] i sądu niemieckiego we wszystkich przypadkach nie stanowią wykroczeń administracyjnych, ponieważ zgodnie z prawem bułgarskim nie podlegają one wpisowi do rejestru karnego. W tej sytuacji należy przyjąć, że stanowią one w rozumieniu ustawodawstwa sądu orzekającego (w tym przypadku ustawodawstwa bułgarskiego) albo przestępstwa, albo orzeczenia zwalniające z odpowiedzialności karnej na podstawie art. 78a NK (zob. pkt 39). Jednakże w zakresie, w jakim wyroki skazujące nie są wpisane w ECRIS [...] jako orzeczenia zwalniające z odpowiedzialności karnej (parametr „S” do załącznika „B” uchylonej decyzji Rady 2009/316/WSiSW), należy wywieść wniosek, że wyroki te wydano w odniesieniu do przestępstw. Ponieważ w ramach tych kategorii przestępstw nie ma pokrzywdzonego, można przyjąć, że są to przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego, co wykluczałoby zastosowanie art. 66 i 78a NK przy określaniu kary w sprawie zawisłej przed sądem odsyłającym.

44. Gdyby jednak założyć, że sąd nie jest zobowiązany do przyjęcia, że orzeczenia wpisane w ECRIS są równoważne z wyrokami wpisanymi w bułgarskim rejestrze karnym, w odniesieniu do każdego odrębnego przypadku należałoby złożyć do Centralnego organu (organu centralnego) dodatkowy wniosek o dalsze wyjaśnienia w zakresie:

44.1. istnienia różnych kategorii czynów karalnych, które należy uwzględnić w rejestrze karnym państwa członkowskiego, w którym wydano orzeczenie (ewentualnie kryteriów rozróżniających między nimi – kara, podmiot, który wszczął postępowanie karne, możliwości zatarcia skutków nałożonej kary i in.);

44.2. [...] i tego, do jakiej kategorii należą wcześniejsze orzeczenia wpisane w ECRIS.

45. Następnie sąd powinien zbadać kwestię, którym kategoriom czynów karalnych zgodnie z prawem krajowym odpowiadają czyny karalne, za które oskarżony został skazany przez sądy zagraniczne. Ocena w tym zakresie jest wyjątkowo złożona, ponieważ nie istnieją ustalone kryteria, według których należy ją przeprowadzić, a uznanie wydanych orzeczeń będzie uzależnione w każdym odrębnym przypadku od indywidualnej oceny sędziego.

46. W niniejszej sprawie w ramach takiej oceny sędzia może stwierdzić, że w orzeczeniach wydanych przez sądy zagraniczne nałożono kary administracyjne – i w ogóle nie uznać ich przy stosowaniu art. 66 i 78a NK.

47. [...]

48. [...]

49. [...]

50. [...] [wskazanie, że oskarżenie i obrona nie przedstawiły stanowisk w tej kwestii]

V. Czy wyroki sądów zagranicznych powinny być brane pod uwagę, jeśli nie zachodzi podwójna karalność czynu?

51. Artykuł 8 ust. 2 NK zezwala na uwzględnienie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jedynie w odniesieniu do czynów stanowiących przestępstwo w rozumieniu bułgarskiego Nakazatelen kodeks.

52. Zgodnie z [motywem] 6 [...] decyzji ramowej 2008/675/WSiSW sąd nie jest zobowiązany do uwzględnienia wyroku skazującego, jeżeli nie byłoby możliwe wydanie krajowego wyroku w odniesieniu do czynu, co do którego wydano wcześniej wyrok.

53. Oznaczałoby to, że uwzględniane byłyby wyłącznie skazania na podstawie:

53.1. wyroku sądu niemieckiego – co odpowiada przestępstwu określone w art. 343c NK;

53.2. wyroku sądu belgijskiego w części dotyczącej prowadzenia niezarejestrowanego pojazdu mechanicznego (zob. [...]. pkt 12.2) – co odpowiada przestępstwu określone w art. 345 NK.

54. Pozostałe czyny nie są karalne jako przestępstwa zgodnie z bułgarskim prawem. Kwestia ta ma szczególne znaczenie, ponieważ za prowadzenie pojazdu mechanicznego, który nie miał ważnego badania technicznego (zob. pkt 12.4), w wyroku sądu belgijskiego nałożono karę pozbawienia wolności. Gdyby uznano skutek tego wyroku skazującego, nie byłoby możliwe zastosowanie kary warunkowej za rozpatrywane przestępstwo, zgodnie z art. 66 NK.

55. [...]

56. [...]

57. [...]

58. [...] [wskazanie stanowisk oskarżenia i obrony, zgodnie z którymi skutki zagranicznych wyroków skazujących mogą być uznawane tylko wtedy, gdy czyny, których one dotyczą, są karalne zgodnie z bułgarskim prawem]

Konkretne pytania prejudycjalne

I. Czy art. 3 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW w związku z art. 2 lit. a) decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że uwzględnienie wcześniejszych wyroków skazujących wydanych wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich zobowiązuje sąd rozpatrujący nową sprawę w postępowaniu karnym przeciwko tej samej osobie (sąd orzekający) do uznania, że zarejestrowane w europejskim systemie przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) wcześniejsze wyroki skazujące wydane w innych państwach członkowskich dotyczą tych samych kategorii czynów karalnych, wyodrębnionych w prawie krajowym zgodnie z ich społeczną szkodliwością, co czyni karalne podlegające wpisowi w rejestrze karnym w państwie sądu orzekającego? Czy w przypadku, gdy zgodnie z prawem krajowym sądu orzekającego wpisowi w rejestrze karnym podlega szereg kategorii czynów karalnych, za które skazanie ma różne skutki prawne, czy sąd krajowy rozpatrujący sprawę w postępowaniu karnym przeciwko konkretnej osobie musi w każdym indywidualnym przypadku sprawdzić, do której kategorii, zgodnie z klasyfikacją krajową, należą czyny objęte wcześniejszymi wyrokami skazującymi wydanymi w innych państwach członkowskich? W jakich przypadkach należy dokonać takiej oceny?

II. Czy art. 3 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on przepisy krajowe, w których przewidziano, że sąd jest zobowiązany do nieuwzględnienia wydanych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej wcześniejszych wyroków skazujących za czyny, które nie stanowią przestępstw zgodnie z prawem krajowym sądu orzekającego?

Stanowisko sądu odsyłającego

VI. W przedmiocie pytania pierwszego

59. Zdaniem sądu odsyłającego należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 2 lit. a) decyzji ramowej 2009/315/WSiSW [...] „wyrok skazujący” oznacza prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego. Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW [...] każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innym państwie członkowskim i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom

wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych – w zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące, oraz by wiązały się z nimi skutki prawne równoważne skutkom wiążącym się z uprzednimi krajowymi wyrokami skazującymi.

60. Instrumentem mającym zastosowanie do wymiany informacji z rejestrów karnych w niniejszym wypadku jest utworzony zgodnie z art. 1 lit. c) decyzji ramowej 2009/315/WSiSW [...] zdecentralizowany system wymiany informacji o wyrokach skazujących, oparty na bazach danych rejestrów karnych w każdym państwie członkowskim – Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS).

61. Celem utworzenia ECRIS jest zatem ujednoczenie informacji na temat rejestrów karnych dotyczących osób, poprzez nadanie takich samych skutków prawnych wyrokom skazującym wpisanym w różnych państwach członkowskich. Z tego powodu czyny zarejestrowane w systemie przez jedno państwo członkowskie powinny być traktowane z taką samą surowością przez każde inne państwo członkowskie (z zastrzeżeniem rozważań przedstawionych poniżej – zob. pkt 68).

62. Jest bezsporne, że różne państwa członkowskie Unii Europejskiej mają różną kategoryzację czynów uregulowanych w ustawodawstwie jako czyny karalne. Określenie, które grupy zgodnie z kategoryzacją krajową zostaną uwzględnione w rejestrach karnych, jest kwestią pozostawioną do oceny w ramach prawa krajowego. Bezsporne jest jednak również [...], że w rejestrze wpisuje się czyny podlegające poważnym karom, a różnice w ustawodawstwach mają swoje źródło we włączaniu do rejestru i wyłączeniu z rejestru czynów podlegających lżejszym karom. W każdym razie należy jednak przyjąć, że poprzez włączenie określonych grup czynów do rejestru ustawodawca ocenia, że ich społeczna szkodliwość jest wystarczająco wysoka dla danego państwa członkowskiego – przy czym ten osąd powinien być przyjęty również przez pozostałe państwa członkowskie.

63. W konsekwencji obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW [...], wymaga w istocie uznania zagranicznych wyroków, które inne państwo członkowskie postanowiło włączyć do zakresu swojego rejestru karnego. To ostatnie wymaga ich uwzględnienia w taki sam sposób, w jaki ustawodawstwo krajowe przewidziało uznawanie skutków krajowych wyroków skazujących, które wchodzą w zakres krajowego rejestru karnego.

64. A contrario sąd krajowy powinien przyjąć, że – skoro ustawodawca zagraniczny wyłączył określoną kategorię czynów z zakresu swojego rejestru – nie wchodzi one również w zakres czynów wyłączonych przez ustawodawcę krajowego.

65. Przy takiej wykładni przepisu należy na przykład przyjąć, że wyroki skazujące sądu niemieckiego i sądu belgijskiego (wspomniane powyżej) nie

stanowią wykroczeń administracyjnych w rozumieniu prawa bułgarskiego (ponieważ te ostatnie nie są ujęte w bułgarskich rejestrach karnych – zob. pkt 43).

66. W przypadku, gdy prawo krajowe uznaje kilka kategorii czynów, które należy uwzględnić w rejestrach karnych, sąd krajowy powinien jedynie sprawdzić, do której z grup czynów zgodnie z klasyfikacją krajową należą czyny objęte zagranicznymi wyrokami skazującymi (jeżeli mają one różne skutki prawne i jest to istotne dla sprawy). Weryfikacja ta zostanie przeprowadzona na podstawie informacji zarejestrowanych w ECRIS. Jedynie w przypadku niewystarczających informacji można skorzystać z innych instrumentów pomocy prawnej mających zastosowanie w Unii Europejskiej.

67. W niniejszej sprawie należy przyjąć, że takie dodatkowe informacje nie byłyby konieczne (zob. pkt 43).

VII. W przedmiocie pytania drugiego

68. Zdaniem sądu odsyłającego należy uwzględnić [motyw] 11 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW [...], w którym zadeklarowano poszanowanie zasady pomocniczości określonej w art. 2 [TUE] i art. 5 [TWE]. Zgodnie z [motywem] 6 [...] [decyzja ramowa] nie zawiera obowiązku uwzględniania takich wcześniejszych wyroków skazujących, na przykład w przypadkach, gdy nie byłoby możliwe wydanie krajowego wyroku w odniesieniu do danego czynu, co do którego wydano wcześniejszy wyrok skazujący.

69. Krajowy ustawodawca w wykonaniu [decyzji ramowej] zmienił (DW, nr 33 z 2011 r., w mocy od dnia 27.5.2011 R.) art. 8 ust. 2 NK, przewidując, że prawomocny wyrok wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w odniesieniu do czynu, który stanowi przestępstwo zgodnie z bułgarskim Nakazatelen kodeks, uwzględnia się w każdym postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko tej samej osobie w Republice Bułgarii.

70. W tej sytuacji należy przyjąć, że nie zachodzi sprzeczność między art. 8 ust. 2 NK a art. 3 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW.

71. Rozwiązanie to uzupełnia argumentację przedstawioną w odniesieniu do poprzedniego pytania. W tym rozumieniu jednoczesne włączenie czynu do rejestru karnego innego państwa członkowskiego i istnienie podwójnej karalności za ten sam czyn w tym innym państwie członkowskim i w państwie sądu orzekającego stwarza dodatkowe gwarancje, że sytuacja oskarżonego nie ulegnie pogorszeniu poprzez ukaranie go z większą surowością, niż gdyby został skazany za ten sam czyn przez sąd krajowy.

72. Ponadto w ten sposób będzie można uniknąć również innego problemu, związanego z ustaleniem łącznej kary w odniesieniu do wyroków wydanych w różnych państwach członkowskich.

73. Zgodnie z pkt 1 i 2 [sentencji] wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydanego w sprawie C-171/16:

„1) Decyzję ramową Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do postępowania krajowego mającego na celu wymierzenie, do celów wykonania, łącznej kary pozbawienia wolności uwzględniającej karę wymierzoną danej osobie przez sąd krajowy, a także karę wymierzoną w uprzednim wyroku skazującym wydanym przez sąd innego państwa członkowskiego przeciwko tej samej osobie za inne czyny.

2) Decyzję ramową 2008/675 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby uwzględnienie w jednym państwie członkowskim wyroku skazującego wydanego uprzednio przez sąd innego państwa członkowskiego było uzależnione od przeprowadzenia krajowego postępowania w sprawie uprzedniego uznania tego wyroku przez właściwe sądy tego pierwszego państwa członkowskiego, takiego jak postępowanie przewidziane w art. 463–466 Nakazatelno-protsesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego).

74. W takiej sytuacji w ramach procedury określania kary łącznej co do zasady można by dojść do tego, że nałożono by karę na podstawie wyroku skazującego wydanego w innym państwie członkowskim. To ostatnie prowadziłoby do możliwości wykonania wyroku sądu zagranicznego bez uznania tego wyroku zgodnie z art. 463–466 NPK.

75. Jeżeli wyrok skazujący wydany przez sąd zagraniczny dotyczy czynu, który nie jest penalizowany w prawie krajowym, w praktyce skutkuje to dopuszczeniem wykonania wyroku skazującego za czyn, który nie jest ścigany w państwie wykonującym.

76. Ta ostatnia okoliczność jest dodatkowym argumentem przemawiającym za tym, [że] art. 8 ust. 2 NK jest zgodny z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW.

Przedstawienie faktów i okoliczności uzasadniających potrzebę rozpatrzenia wniosku w trybie postępowania przyspieszonego

77. Oskarżenie w sprawie zawisłej przed sądem odsyłającym zostało wniesione w trybie przyspieszonym (rozdział 25 NPK). W odniesieniu do tych postępowań w prawie procesowym ustanowiono krótsze terminy na dokonanie czynności procesowych, takich jak:

77.1. sprawę wyznacza się na posiedzenie jawne w terminie 7 dni od dnia jej wpływu (art. 358 ust. 1 NPK);

77.2. sprawę rozpoznaje się, w miarę możliwości, na jednym posiedzeniu, a wyrok wydaje się niezwłocznie, wraz z uzasadnieniem, a jeżeli sprawa jest

zawiła pod względem faktycznym i prawnym, uzasadnienie może być sporządzone również po wydaniu wyroku, jednakże nie później niż w terminie siedmiu dni (art. 359 NPK).

78. Obecnie postępowanie zostało znacznie opóźnione w związku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Powyższe narusza prawa oskarżonego.

79. **W związku z tym sąd odsyłający jest zdania, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym powinien zostać rozpatrzony w trybie przyspieszonym, zgodnie z art. 105 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.**

[...]

1. [...]